

[Poul Boeg.]

lige andre partiers ordførere har haft ordet, er det måske rigtigst, at jeg også gør et par supplerende bemærkninger.

Det, jeg navnlig gerne vil præcisere, er, at vi, som vi også gjorde rede for ved debatten under førstebehandling, oprindeligt var indforstået med og kunne tilslutte os udenrigsministerens lovforslag og gjorde det ud fra den forudsætning, at der derved ville blive opnået en besparelse til fordel for statskassen, idet tallene — således som fremskridtspartiets ordfører, og så vidt jeg husker, også den konservative ordfører var inde på — jo viser, at der skulle være tilstrækkelig økonomisk dækning for de behov, der kan forudses.

Da der viste sig mulighed for at gå en anden vej og dette var led i et forlig, kunne vi på den anden side også uden vanskelighed gå med til det ændringsforslag nr. 2 der er stillet. Det er jo, som andre ordførere har peget på, ikke den helt store sag, det her drejer sig om. Vi mener derfor ligesom venstres ordfører ikke, at det er et anliggende, som bør give anledning til de alt for store og stærke følelser.

Vores konklusion er altså, at vi vil stemme for de ændringsforslag nr. 2 og 3, som udenrigsministeren har stillet, og som et flertal eller hele udvalget har tiltrådt. Vi vil stemme for lovforslaget, således ændret, og vi vil stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 1.

Birgit Busk (U):

Jeg har tidligere her i tinget sagt, at partiet de uafhængige ønsker, at Danmarks bistand til u-landsarbejde først og fremmest bør koncentreres om investeringer i vort eget industrielle udviklingsland, Grønland. Jeg var derfor indstillet på at støtte regeringens oprindelige forslag om en nedsættelse af overførslerne til industrialiseringsfonden fra 55 mill. kr. til 10 mill. kr., således at vi kunne få 45 mill. kr. til rådighed til eventuel udbygning af det grønlandske erhvervsliv, herunder til de undersøgelsesarbejder, der er nødvendige for at forberede udnyttelsen af forekomsterne af olie og andre værdifulde mineraler i den grønlandske undergrund.

Jeg kan derfor ikke stemme for flertalsindstillingen om at forhøje de foreslåede 10 mill. kr. til 27,5 mill. kr., lige så lidt som jeg

kan være enig i de synspunkter, som socialistisk folkeparti og retsforbundet har givet udtryk for i betænkningen.

Jeg kunne for så vidt godt tiltræde fremskridtspartiets ændringsforslag om helt at undlade at overføre noget beløb i finansåret 1974-75 til industrialiseringsfonden, men som følge af min oprindelige beslutning om at tiltræde regeringens forslag, således som det blev fremsat, vil jeg undlade at stemme vedrørende fremskridtspartiets ændringsforslag, men kan tilslutte mig det konservative mindretalsindstilling om lovforslagets uforandrede vedtagelse.

Udenrigsministeren (Guldberg):

Jeg vil gerne takke for en meget interesseret udvalgsbehandling og også for tilslutningen til de under udvalgsbehandlingen af mig fremsatte ændringsforslag.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind i diskussionen om de forskellige talstørrelser, men prøve at sætte denne sag en lille smule i perspektiv. Jeg er enig med de ordførere, som har været inde på, at der er nogle principielle spørgsmål, og dem skal vi have overvejet inden så forfærdelig længe. Når man holder sig for øje, at den fond, vi taler om, er en fond, der har 237 mill. kr. ubrugte penge og en renteindtægt på ca. 18 mill. kr. årlig, og debatten her drejer sig om, med variationer i standpunkterne, om der skal ske en hensættelse for finansåret 1974-75 på mellem 0 og 55 mill. kr., så håber jeg, man forstår, at det har været ret nemt fra regeringens side at tage forholdsvis afslappet på de forskellige synspunkter. Jeg har noteret den interesse, der er for hele spørgsmålet, og den interesse, der er for en overvejelse af dette princip. Jeg er overbevist om, at vi i hvert tilfælde ikke med det forslag, vi står med her, kan komme til på nogen måde at skade den sag, som i hvert fald har interesseret mange.

Adam Møller (KF):

Jeg forstod på udenrigsministerens bemærkninger her, at ministeren fortsat sagligt er af den opfattelse, at hans først fremsatte forslag i og for sig var det rigtige forslag. Vi må altså se det, der er sket, som et udslag af det samarbejde, regeringen har indledt med socialdemokratiet — og kun som et udslag af dette samarbejde og ikke